

ENNUSTEASIAKIRJA
16.12.2009

EUROOPAN KOMISSIOLLE TOIMITETTAVA ENNUSTEASIAKIRJA

Uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin (2009/28/EY) 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti kunkin jäsenvaltion on julkaistava ja toimitettava komissiolle vuoden 2009 loppuun mennessä ennusteasiakirja, joka sisältää

- a) vuoteen 2020 ulottuvan arvion asianomaisen jäsenvaltion uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ylimääräisestä tuotannosta, joka lasketaan käyttämällä vertailukohtana ohjeellista kehityspolkua ja voitaisiin siirtää muille jäsenvaltioille 6–11 artiklan mukaisesti, sekä
- b) arvion sen mahdollisuudesta osallistua yhteishankkeisiin; ja asianomaisessa jäsenvaltiossa vallitsevan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian arvioidun kysynnän, joka on tyydytettävä muilla keinoilla kuin kotimaisella tuotannolla vuoteen 2020 saakka.

Suomen osalta toteamme kunnioittavasti seuraavaa:

Poliittiset linjaukset siitä, kuinka Suomi täyttää uusiutuvan energian direktiivin velvoitteet, on linjattu 6.11.2008 annetussa hallituksen pitkän aikavälin ilmasto- ja energiastrategiassa, joka on annettu selontekona Eduskunnalle. Eduskunta korosti vastauksessaan muun muassa päästöttömän ja vähäpäästöisen energiantuotannon tärkeyttä.

Strategian tavoitteena on pysäyttää energian loppukulutuksen kasvu ja kääntää se laskuun. Tavoitteena on myös nostaa uusiutuvan energian osuus vuoteen 2020 mennessä 38 %:iin uusiutuvan energian direktiivin velvoitteen mukaisesti. Velvoite on haastava ja sen saavuttaminen riippuu olennaisesti energian loppukulutuksen kääntymisestä laskusuuntaan.

Suomen luonnonvarat mahdollistavat uusiutuvan energian lisäkäytön, minkä käynnistämiseksi kuitenkin tarvitaan nykyisten tuki- ja ohjausjärjestelmien tehostamista ja rakenteiden muuttamista. Velvoitteen täyttäminen edellyttää niin puuperäisen energian, jätepolttoaineiden, lämpöpumppujen, biokaasun kuin tuulienergiankin käytön voimakasta lisäämistä.

Direktiivin ennusteasiakirjaan liittyen strategiassa todetaan, että Suomi varautuu siihen, että uusiutuvan energian tavoitteet saavutetaan omin toimin ilman direktiivin yhteistyömekanismeja jäsenmaiden välillä. Tarvittaessa Suomi voi hyödyntää joustomekanismeja joko ostajana tai myy-

jänä riippuen uusiutuvan energian lisäämisen kustannuksista Suomessa ja muissa jäsenmaissa.

Pitkän aikavälin ilmasto- ja energiastrategian antamisen jälkeen maailmanlaajuinen talouden taantuma sekä Suomen osalta erityisesti metsäteollisuudessa menossa oleva rakennemuutos on vaikuttanut merkittävästi uusiutuvan energian tuotantoon Suomessa. Suomen uusiutuvasta energiasta suuri osuus perustuu metsäteollisuuden puuperäisten sivutuotteiden, kuten mustalipeän, kuoren ja sahanpurun, tehokkaaseen hyödyntämiseen. Vuonna 2008 Suomen uusiutuvasta energiasta saatiin tällaisista sivutuotteista noin kaksi kolmasosaa. Tavoitteeseen pääseminen edellyttää, että metsäteollisuuden sivutuotteista saatavan uusiutuvan energian väheneminen voidaan korvata muulla uusiutuvalla energialla.

Muuttuneen tilanteen johdosta työ- ja elinkeinoministeriö on arvioimassa uudelleen niitä uusiutuvan energian lähteitä, joita voitaisiin käyttää nähtävissä olevan vajeen täyttämiseen siten, että direktiivin velvoitetta voidaan noudattaa. Alustavan arvion perusteella metsäteollisuuden rakennemuutoksesta johtuva vaje voitaisiin kattaa lisäämällä puusta saatavaa energiaa.

Koska analyysityö on vielä kesken, Suomella ei ole mahdollista vielä tässä vaiheessa esittää ennusteasiakirjaa uusiutuvia energialähteitä koskevan toimintasuunnitelman mallin (K(2009)5174) esitystavan mukaisesti.

Direktiivin (2009/28/EY) 4 artiklan 3 kohdan mukaisiin alakohtiin vastaamme seuraavaa:

- a) Suomella ei ole ylimääräistä uusiutuvan energian tuotantoa, joka voitaisiin siirtää muille jäsenvaltioille 6–11 artiklan mukaisesti, sekä
- b) Suomen uusiutuvan energian tavoitteet pystytään saavuttamaan omin toimin ilman direktiivin yhteistyömekanismeja jäsenmaiden välillä.